

ZUBERSKÉ NOVINY

PODROHÁČSKY OBČASNÍK

Ročník XXVI.

Číslo 1/2022

12. 04. 2022

Vtelenie a vykúpenie, dve perly kresťanstva

Veľkonočné sviatky sú spolu s vianočnými sviatkami celkom iste najkrajšie a najvýraznejšie, teologicky najbohatšie sviatky, ktoré v priebehu roka slávime. Svojimi obsahmi zapadajú do konkrétnych dejinných udalostí, ktoré reflektujeme predovšetkým svojou vierou, ale ktoré vieme aj celkom spoľahlivo a presne zaradiť do rámca svetových dejín.

O čo v týchto udalostiach išlo? A aký je prínos týchto udalostí pre náš život? Písať alebo čítať niečo o tom na stránkach občianskeho či obecného média je vzácnou príležitosťou pokúsiť sa vypovedať tieto tajomstvá bežnou každodennou rečou. Mali by sme sa o to pokúšať, pretože ide nielen o tretiu hlavnú Božiu pravdu (Syn Boží sa stal človekom, aby nás vykúpil), ale aj o udalosť, ktorá majú význam pre svet ako taký.

1. Vtelenie ako najplnší vstup Boha do dejín

V našich kostoloch máme usladenú náboženskú reč a zaužívané výrazy, z ktorých mnohé sú síce zastaralé, ale častým používaním im dobre rozumieme. Ľudia mimo nášho náboženského okruhu im však nemusia až tak presne rozumieť. Preto sa musíme pokúšať prehodnotiť ich a postupne obmieňať a nahrádzať novšími, zrozumiteľnejšími slovami. Ide teda najskôr o tajomstvo vtelenia Božieho Syna. To je prvá cennosť kresťanstva.

Je dobré, že toto tajomstvo – Zvestovanie Pána (25. marec) – slávime časovo blízko Veľkej noci. Môžeme si tak uvedomovať vnútornú spojitosť vtelenia a vykúpenia. Vtelenie Božieho Syna je vlastným obsahom vianočných sviatkov, ale toto tajomstvo malo svoj začiatok deväť mesiacov predtým, a to vychádza na 25. marec.

Príchod Božieho Syna do ľudského tela a ľudskej prirodzenosti je jedinečným vyzdvihnutím ľudskej osoby, jedinečným zdôraznením dôstojnosti človeka. Je to prejav Božieho totálneho záujmu o človeka. Na Zem vstúpil Boh akoby bol iba človekom. Prišiel ako hosť medzi nás. Prišiel nám ukázať ako treba žiť. Ježiš doniesol so sebou také

ideály, ktoré sú neobyčajne vznešené, veľkolepé a krásne. A keď prešli asi tri desiatky jeho skrytého života uprostred ľudí, začal Ježiš učiť ľudí chápať a osvojovať si tieto ideály. Evanjeliové blahoslavenstvá tichých, čistých srdcom, tvorcov pokoja... podobenstvá o milosrdnom Otcovi, o boháčovi a Lazárovi, o milosrdnom Samaritánovi... a mnohé iné, to sú méty, ktorým sa bude ľudstvo učiť ešte veľmi dlho.

Vtelenie, ak má byť naplnené celkom, je teda proces, nielen jednorazová udalosť pred dvetisíc rokmi. Čím by sme boli dnes bez týchto spomenutých ideálov? Kde by sme boli, keby nebolo Evanjelia? Boli by sme na úrovni divokých barbarov, alebo by sme tu už neboli vôbec.

Tu si musíme so všetkou pokorou uvedomiť, ako pomaly a ťažkopádne si tieto ideály osvojujeme my samotní, ktorí máme byť ich prvými uskutočňovateľmi. Ale napriek všetkým svojim slabostiam chceme vytrvalo pracovať na osvojovaní si týchto ideálov a veríme, že sa postupne s nimi stotožníme a dostaneme ich do svojho myslenia a konania.

2. Vykúpenie, základ nového stvorenia

Druhá pravda, ktorú si v dedičstve našej viery ceníme ešte viac,

je pravda o vykúpení. Jej obsahom je to, že Ježiš Kristus, ktorý žil medzi nami a ukázal nám evanjeliové ideály, položil za ne svoj život. To, že Ježiš zomrel za tieto ideály, znamená, že ich mal ich v plnosti, bol teda s nimi dokonale zjednotený. V tomto pohľade zmŕtvychvstanie je celkom logickým dôsledkom ich totálneho vlastnenia. Ježiš tak ukázal, že nielen bol milosrdný, ale že on je milosrdnosť. Ježiš nielenže bol tvorcom pokoja, ale on je pokoj... Tak môžeme pokračovať vo vyratúvaní všetkých vlastností, ktoré sú uňho v plnosti.

Na zmŕtvychvstanie sa možno pozrieť aj z právneho hľadiska. Ježiš svojou smrťou a zmŕtvychvstaním získal neobmedzený nárok na stvorenie, ktoré mu odteraz celkom patrí. Jeho zástupná smrť za všetkých ľudí mu dáva nárok na to, aby si celé stvorenie privlastnil. On jediný zomrel za všetkých, a preto mu všetko patrí. Kresťanstvo sa tak stalo absolútne bezkonkurenčným náboženstvom, pretože jeho zakladateľ si svojou zástupnou smrťou a svojím zmŕtvychvstaním zaslúžil, aby mu všetko patrilo. Kresťanstvo je bezkonkurenčné preto, lebo žiadne iné náboženstvo nemá takéto základy, súčasťou ktorých by bola zástupná smrť a zmŕtvychvstanie zakladateľa. Zmŕtvychvstaním Bo-

Jar

*Blíži sa k nám krásna pani,
kto ju vidí v kalendári?
Kto ju pozná, má ju rád,
pretože je farebná.*

*Tri písmenká v mene má,
po zime sa zobúdzá.
Na lúke už rozruch máme,
kvietky mamke nathráme.*

*Včielky smelo poletujú,
čaro jari ukazujú.
A my deti tešíme sa
a hľadáme krásy lesa.*

Noemi Anna Šuriňáková, 4.B

žieho Syna sa uskutočnila základná náprava celého tvorstva, ktoré už odteraz smie s Bohom spolupracovať na novej, kvalitatívne vyššej úrovni. Tá sa týka nielen veriacich ľudí v našom subjektívnom presvedčení, ale to je objektívna skutočnosť, ktoréj sme my súčasťou.

Zhrnutie

Neveriaci ľudia alebo nepraktizujúci ľudia sú nám vďační za to, že usmerňujeme hodnoty života do určitého zmysluplného celku, umožňujúceho život každému človeku. Kresťanstvo tak vytvára a dáva priateľstvo slobode každého človeka. My sa však s ľuďmi stretáme nielen na rovine kultúry, slušnosti a vzájomného rešpektu. Vtelenie a vykúpenie nám o tom hovorí oveľa viac. Ide tu o nový rozmer života celého vesmíru a ľudského bytia zvlášť. Prvou udalosťou sa začala a druhou sa zavŕšila náprava tvorstva v jeho koreni. Už nie sme odsúdení na smrť, ale sme privilegovaní pre život bez konca.

Vtelenie (inkarnácia) Božieho Syna a zmŕtvychvstanie sú teda dve perly, dva drahokamy našej viery i našej ľudskosti, nášho človečenstva. Nimi sme boli vykúpení.

Nech sú tieto prežívané dobrá našou útechou v ťažkých a smutných dňoch vojnového konfliktu u našich susedov a nech im aj nám všetkým Zmŕtvychvstanie Ježiša Kristusa prinesie pravý pokoj. Nech sa teda na Veľkú noc teší s nami každý človek a celé stvorenie. Všetci sme vykúpení!

Mons. Anton Tyrol,
farár Zuberec
Foto: Ferdinand Littva

Z rokovania obecného zastupiteľstva obce Zuberec 24. 02. 2022

Obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí **prerokovalo a zobralo na vedomie** kontrolu plnenia uznesení OZ, Informácie starostu obce, Správu o činnosti hlavného kontrolóra obce za rok 2021 a Správu o pripravenosti investičnej výstavby obce v roku 2022.

Obecné zastupiteľstvo **schválilo** návrh na zvýšenie vstupného

do Múzea oravskej dediny v Zuberi – dospelý 7 €, dôchodca a študent nad 18 rokov 5 €, dieťa 6 -18 rokov a sprievod ZTP 3,50 €, občan Zuberca nad 18 rokov 1 €.

Obecné zastupiteľstvo **schválilo** zámer zámery parciel podľa žiadosti Ing. Stanislava Urbana, bytom Andreja Bažika 217.

VŠ

Nové knihy v knižnici vždy potešia

Obec Zuberec koncom minulého roka nakúpila do obecnej knižnice nové knihy rôznych žánrov od slovenských aj zahraničných autorov. Nákup kníh bol realizovaný z verejných zdrojov vďaka finančnej podpore našej žiadosti o dotáciu z prostriedkov Fondu na podporu umenia vo výške 1100 €. Povinné spolufinancovanie projektu bolo realizované z rozpočtu obce Zuberec.

Ponuka kníh sa rozrástla o 98 nových titulov, ktoré veríme, že potešia čitateľov v každom veku. Fondu na podporu umenia aj touto cestou

ďakujeme za podporu nášho projektu. Musíme poznamenať, že nielen teraz, ale aj minulé roky Fond na podporu umenia poskytol finančné prostriedky na nákup kníh do Obcej knižnice v Zuberi. Z verejných prostriedkov sme tak za posledných šesť rokov získali dotáciu na nákup kníh vo výške 7600 € a zakúpili tak množstvo nových knižných titulov.

Súčasných čitateľov, ako aj nových čitateľov, pozývame do priestorov knižnice v Zuberi, kde je možnosť každý utorok v čase od 15.00 do 17.00 hodiny absenčne vypožičať knihy z ponuky knižnice.

Pri tejto príležitosti vyzývame všetkých čitateľov, ktorí majú zapožičané knihy už dlhšiu dobu, aby ich v krátkom čase vrátili späť do knižnice, aby tak mohli slúžiť ďalším čitateľom.

Mgr. Pavol Šroba

Z verejných zdrojov podporil

u. fond
na podporu
umenia

Správa sociálnej komisie za rok 2021

Z celkového počtu 1929 obyvateľov máme v našej obci k 31.12. 2021 evidovaných 352 dôchodcov nad 62 rokov. Počet dôchodcov v našej obci sa zvyšuje. Zároveň sa zvyšuje vek odchodu do dôchodku. Z tohto dôvodu komisia navrhuje zmenu veku dôchodcov, ktorí sú prizývaní na posedenia, alebo zarátaní do novorodných balíčkov, zo 62 rokov na 64 rokov (priemer dôchodkového veku v roku 2021).

V tomto roku sme pokračovali aj v gratulácii našim jubilantom nad sedemdesiat rokov a manželským párom pri jubileu 50 rokov (55, 60, 65 rokov) manželstva. V roku 2021 sme mali 35 jubilantov nad sedem-

V roku 2021 neboli použité žiadne finančné prostriedky na opatrovateľskú službu. V tomto roku o ňu nikto nepožiadala. V priebehu mesiaca december bol vyplácaný aj viačičný príspevok pre všetkých dôchodcov nad osemdesiat rokov, pre ľudí zdravotne znevýhodnených a na lôžku, a pre sociálne znevýhodnené rodiny s deťmi (v hmotnej núdzi, zdravotne postihnutí).

Každý rok sme organizovali dve stretnutia dôchodcov a to v januári a v októbri. No bohužiaľ posledné roky sa stretnutia kvôli prerábaniu kultúrneho domu a následne prepuknutiu pandémie Covid 19 neuskutočnili.

desiat rokov a štyri jubilujúce manželské páry. Nákup jedného balíčka pre jubilantov je v hodnote cca 16 €. Boli zakúpené pracie prášky a káva jednotlivcov a posteľné prádlo pre manželské páry. Jubilantov sme navštívili u nich doma aj s pamätnou knihou, ktorú ilustruje pani Marta Romaňáková.

Z toho dôvodu boli ušetrené finančné prostriedky použité na nákup novorodných balíčkov vitamínových doplnkov, vo vyššej hodnote. Uvedené balíčky boli rozdane dôchodcom, ktorí sa narodili do 31. 12. 1958.

*Daniela Žuffová
predsedníčka sociálnej komisie
pri OZ Zuberec*

Zbierky pre utečencov a pre charitu v našej obci

Najmä v súvislosti s vojnou na Ukrajine sa v posledných týždňoch v našej obci konalo viac zbierok určených na pomoc utečencom z Ukrajiny a taktiež pre charitu. Najprv to bola zbierka ruksakov, cestovných tašiek a kufrov pre ľudí, ktorí odišli z Ukrajiny a svoje veci si na Slovensko niesli len v igelitkách. Túto zbierku koordinovala pani Lýdia Vojtaššáková, ktorá aj zozbierané tašky odviezla na potrebné miesto.

Ďalšou zbierkou bola zbierka diek a prikrývkov pre utečencov ubytovaných v dočasných ubytovaniach po Orave.

Najvyhadávanejšou zbierkou bola zbierka nepotrebného šatstva a textílií, ktorá sa konala v priestoroch kultúrneho domu v dňoch 28. 03. do 30. 03. 2022. Jednalo sa o zber textilu určený pre charitu. Šatstvo nemalo byť poškodené, malo byť čisté a hlavne určené na ďalšie použitie. Z týchto prinesených vecí sa z pár vriec vybralo oblečenie vhodné na ďalšie nosenie a zriadilo sa v klube dôchodcov miesto, kde si ľudia v núdzi môžu

prísť vybrať oblečenie a obuv pre svoju potrebu. Musíme však povedať, že niektoré z týchto vecí, ktoré boli prinesené, neboli vhodné na ďalšie nosenie, ale na vyhodenie. Oblečenie bolo potrhane, špinavé

a nefunkčné. Z jednej strany je to pochopiteľné, keďže oblečenie sa už v našej obci dlhšie nezbiehalo a nie je tu ani kontajner na použité šatstvo, na ktorý sme boli zvyknutí. Pri takejto zbierke si však musíme

uvedomiť, čo je vhodné a čo nie je vhodné poslať niekomu na ďalšie nosenie.

Ak má niekto ešte záujem, chceme Vás požiadať o pomoc pre ľudí z Ukrajiny, ubytovaných v našej obci. Momentálne je potrebné oblečenie a topánky. Oblečenie a obuv vhodná na nosenie prosíme priniesť do priestorov klubu dôchodcov v pracovné dni od pondelka 4. apríla v čase od 13:00 do 16:00 hodiny. Prosíme vás, aby oblečenie nebolo znečistené a poškodené. Prinesené oblečenie bude ženami, ktoré sú ochotné pomôcť, roztriedené podľa sortimentu a uložené.

Veľký záujem bol aj o zbierku potravín a drogérie. Potraviny a drogéria sa rozdelili do domov, kde sú oídenci ubytovaní. Najväčšia časť bola odvezená na ubytovňu RPD, kde je sústredných najviac ľudí, ktorí potrebujú pomoc.

Chceme sa Vám z celého srdca poďakovať za Vašu solidaritu a empatiu voči ľuďom, ktorí teraz potrebujú našu pomoc. Ešte raz ďakujeme.

(r)

Ak si užívaš tieň stromu, pamätaj, že voľakedy dávno ten strom niekto zasadil

Vážení priatelia.

Už dlhší čas u mňa dozrieva a mrzí ma v našej obci jedno pozorovanie.

V Zuberi z verejných priestranstiev za čas, ktorý si pamätám sa postupne stratilo mnoho starých, veľkých stromov. Z okolia verejných komunikácií, z nového cintorína,

vú zeleň v blízkosti obydľí môžu doplniť tiež niektoré u nás nepôvodné druhy, s ktorými je preto žiadúce narábať veľmi primerane ako napríklad limba, smrek pichľavý, tuje a cyprušteky. Ich výhodou však je vysoká odolnosť voči vetru. Vhodnou alternatívou je tiež vysadenie jaboriny a čremchy. Sú to estetické,

mov. Nie je mojou predstavou, že pomedzi domy budeme teraz bez uváženia vysádzať stromy dorastajúce statných rozmerov a naviac opäť zdôrazníť nutnosť rešpektovať vlastnícke vzťahy. Myslím si však, že sa nájdu miesta, ktoré do budúcnosti vysoké majestátne stromy esteticky

zosnulých v časti bez stromov alebo v časti so stromami, ale ak pod stromami tak s rešpektovaním rizík so stromami spojených. V novom cintoríne dnes nemáme pre rozjímajúcich ani len lavičku na sedenie. Kiežby tam bol aspoň jeden strom a pod ním lavička.

Pohľad na Zuberec v roku 2016

z okolia kostola, z blízkosti niektorých križov, ale i z poza humien rodinných domov. Uvedomujem si, že v niektorých prípadoch sa jednalo o stromy, ktoré ohrozovali bezpečnosť ľudí či stavieb. Rovnako viem, že ani stromy nie sú veční matuzalemovia a raz príde ich koniec. I tak si však myslím, že intravilán obce

neveľké výrazne kvitnúce stromy. Zdôrazním však, že mám na mysli práve mohutné stromy. V dostatočnom odstupe od stavieb sú stabilnými napríklad borovica, smrekovec, lipa, buk či javor. Na mokrejších pôdach sú vhodné jelše. Na živných pôdach s dostatočným priestorom by sme nemali zabúdať na „dub

Valaská Dubová

ky dotvoria, pocitovo príjemnia, bez toho aby stromy spôsobovali vážnu hrozbu.

- Navrhujem teda zbilancovanie obecných pozemkov, pozemkov SPF, pozemkov Slovenského vodohospodárskeho podniku v intraviláne obce a zváženie možností ich zazeleniť výsadbou práve spomínaných mohutnejších stromov. V prípade pozemkov SPF a Slovenského vodohospodárskeho podniku po predchádzajúcej komunikácii s kompetentnými.

- Navrhujem vysadiť v okolí chodníka okolo Studenej niekoľko stromov vyššie spomínaných majestátnych druhov, pod ktorými raz môžu byť oddychové lavičky, možno hojdačka na konári.

- Obec však má bez nás, súkromných vlastníkov pozemkov obmedzené možnosti umne dotvoriť charakter Zuberca krásnymi stromami. Želal by som si aby sme sa v podobnom duchu zamysleli aj my občania Zuberca. A nemajme obavu, veď nakoniec o 20 či 30 rokov

Banská Štiavnica

Zuberec v porovnaní s intravilánmi iných obcí je bez starých košatých stromov. Uvedomujem si to tiež pri sporadických cestách po Slovensku či Poľsku. Mnohé dedinky či mestiečka v porovnaní so Zubercom zeleňou prekypujú.

Myslím, že by bolo na prospech atmosfére takej podhorskej obce akou Zuberec nesporne je, akou chceme aby bol, keby sme s rešpektovaním vlastníckych vzťahov v obci vysadili niekoľko desiatok esteticky i krajinnársky vhodných, do budúcnosti mohutných stromov. Samozrejme v blízkosti stavieb sú bezpečnou alternatívou ovocné stromy, nakoľko nedorastajú rozmerov, ktoré by v prípade vetra mohli vážne ohroziť stavby a bezpečnosť ľudí. Stromo-

severu“ typický strom starých dedín – jaseň. Určite v intraviláne obce menej odporúčam vysádzanie jedlí, kvôli ich celoročnému tieneniu, vôbec neodporúčam vysádzanie topoľov kvôli problémom, ktoré spôsobujú alergikom a najmä smrekov, pretože sú málo odolné silným vetrom. V neposlednom rade k zazeleneniu obce i jej širšieho okolia môžeme v konečnom dôsledku prispieť i tým, že veľmi dôkladne zvážime či daný strom vyplníme alebo ho necháme rásť.

Na jednom zo stretnutí s niekoľkými poslancami obecného zastupiteľstva Obce Zuberec a starostom obce v závere roku 2021 som tak nastolil tému zazeleňovania obce výsadbou vhodných druhov stro-

Zakopané

- Navrhujem projekčne riešiť časť cintorína medzi domom smútku a „mlynom“ tak, aby sa tam uvažovalo s výsadením niekoľkých vzrastom mohutných stromov, ktoré perspektívne vytvoria estetický, harmonický celok. Cieľom by bolo aspoň na časti nového cintorína pomocou stromov napodobniť atmosféru, pieťu starého cintorína pod základnou školou. Pozostalým do budúcnosti potom dať možnosť pochovať svojich

je vždy ľahšie „prekážajúci“ strom vyplniť ako ľutovať, že som ho tam ja, či môj otec pred rokmi nezasadil.

Na záver pripájam fotografie. Demonštrujú súhrn života ľudí, ich stavieb a stromov. Demonštrujú zelené sídla obyvateľov až nad rámec mojich predstáv zazeleňovania Zuberca.

Juraj Majerčák

ZBIERKA PRE SPIŠSKÚ KATOLÍCKU CHARITU

Spišská katolícka charita pokračuje vo svojom poslaní: starostlivosť o núdznych na celom území Oravy, Liptova a Spiša. A to jednotlivcov, skupín, chorých, umierajúcich, starých, mentálne či fyzicky slabších, detí, rodiny v krízových situáciách, tých, ktorí potrebujú núdzové bývanie v nocľahárni a podobne. Zbierky ako také sú vyhlásené dvakrát ročne – jarná a jesenná, počujete to vždy v oznamoch pri sv. omši, v katolíckych, či verejnoprávných médiách. Výťažky bývajú použité na pomoc skupinám ľudí, ktoré sme menovali, na chod prevádzky zariadení. Majú svoj presný účel, o ktorom rozhoduje predovšetkým pán biskup. Predostrie sa mu nápad, problém a s jeho láska-

úrad, ani auto, ani benzín. Na to sú zo zákona peniaze od štátu, ktoré pokryjú výšku minimálnej mzdy, ostatok pokrýva biskupský úrad a zisk zo služieb charity, ktoré ho môžu vytvárať, my ako stacionár zisky mať nemôžeme, ani nemáme. Počet pracovníkov je daný zákonom, počet klientov sa žiada každoročne v mieste registra. Klientov nie je málo, čo stále počujeme, ale nie je ich ani dosť. Platba klientov, držaná naozaj na minimálnej úrovni, kde patrí aj strava, sa spätne dáva do nákladov, ako doma. Do toku financií patrí ešte príspevok na občana od obce v mieste trvalého bydliska, volá sa to finančný príspevok na prevádzku. Každá obec z podielových daní na občanov dáva

od darcov. Tí, čo nás poznajú vedia, že máme v charite celé srdce. Snažíme sa pomáhať v obci a okolí, akonáhle sa dozvieme, čo a kde treba, a to od kompenzačných pomôcok, polohovacie postele, antideku-

za, v rádiu Lumen, budeme v celoslovenskom časopise Charita, máme oveľa viac aktivít ako iné zariadenia tohto typu a sme na to hrdí, hoci sa to zdá iným málo. Dvere máme otvorené celý rok, nech sa

bitné matrace, chodítka, vozíky, potraviny, až po zabezpečenie zdravotných služieb. Každý, kto za nami príde, dostane minimálne radu, kam sa obrátiť. Vďaka za každú modlitbu, úsmev, pozdrav. Pri všetkej úcte, v našej diecéze sa tešia podpore a vďačnosti zo strany veriacich a dobrodincov za starostlivosť o chorých, starých, potrebuje službu v zariadeniach všetky stacionáre.. okrem toho nášho. Je nám to ľúto, my robíme, čo môžeme, zapojili sme do pomoci svoje rodiny, máme praktikantov z kurzu opatrovania, boli sme v TV Lux, Markí-

páci, my naozaj veľmi radi privítame a pohostíme kohokoľvek, dobrodincov, či neprajníkov a vysvetlíme a zodpovieme každý názor, či otázku. Prvú zodpovieme hneď.. že prečo našich klientov voláme večné deti? Pretože všetci sme deti jediného nebeského Otca a On nás nikdy nedelí podľa výšky vzdelania, mentálnej úrovne, ani výšky príjmov, či funkcie.. On rozdáva každému rovnaký podiel Lásky, nech spravíme čokoľvek. Všetko ostatné nájdete v evanjeliu podľa Matúša, 5,3-12, s názvom „Blahoslavenstvá“.

Text a foto: Mgr. Jana Benická

vým odobrením sa peniaze použijú na zvolený účel. Posledné dve zbierky sme dostali možnosť použiť peniaze zo zbierky na organizačných zložkách SpKCH priamo podľa potrieb a jednou z nich je aj náš denný stacionár. Dovoľte mi prosím vysvetliť niektoré skreslené informácie ohľadom použitia milodaru zo zbierky pre Dom Charity sv. Vendelína v Zuberci. Predovšetkým denný stacionár sídli v budove patriacej obci Zuberec, ktorú obec predprípravila a prevádzkuje ho Spišská katolícka charita. Tá má s obcou podpísanú zmluvu, na základe ktorej všetky vyplývajúce podmienky spĺňa, vrátane určených platieb. Obec minulý rok opravovala strechu tejto budovy, ktorá mala roky problémy, za čo sme nesmierne vďační, moc to pomohlo i nášmu zariadeniu, opakujem, to nebolo charita, nie je to naša budova, ale budova obce. To, že tu mohlo byť hocičo iné, nie charita, je dobrá otázka. Mohlo, ale nebolo. Budova bola prázdna, s miliónom múch, ktoré sme tri roky denne denne odpratávali. Nábytok nie je z obce, obec nám prispela na kúpu kuchynského zariadenia. Na stoly sme použili dar od jednej osoby z obce. Ostatné dary sú od nás a vás. Pravdou nie je ani to, že nás, naše platy a stravu platí obecny

príspevok na poskytovanú službu. Za Zuberec je to štyrom klientom po 50 € mesačne. Tie sa používajú na prevádzkové náklady. Kým ale bežala služba v stacionári a strecha nebola celkom v poriadku, vzniklo vplyvom počasia poškodenie. Na základe vyjadrenia odborníkov bolo treba čím skôr konať, preto sme sa steny snažili podľa pokynov a pomoci obce vysušiť, koľko sa dalo. No poškodenie je dosť značné, vidno už časti omietky a bývalé vrstvy náteru takmer v každej miestnosti. Preto pán riaditeľ diecéznej charity, duchovný otec charity, v spolupráci s farnosťou Zuberec a jeho eminencia Mons. Tyrol, čiže tunajší pán farár sa dohodli, že vyzbierané peniaze jesennej a jarnej zbierky budú použité na opravu týchto stien. Ako, kedy a kým, zatiaľ dohodnuté nie je. Nie je to teda rozhodnutie nikoho z nás, zamestnancov, klientov, príbuzných, no sme nesmierne vďační našim nadriadeným, pretože budova zbytočne chátra. A príspevky? Nemáme ani jedného jediného pravidelného darcu, sponzora, len tých, čo nám sporadicky niečo donesú, pomôžu, ako napríklad chlapi z technických služieb, kvietky Bianca, škôlka, ústretovosť pracovníkov OcÚ, TIK, pošty, sem tam zľava v obchode, vajčka, káva, sladkosť

Zasvätenie Nepoškvrnenému srdcu Panny Márie

25. marec sa zapíše aj do histórie, pretože sv. otec František zasvätil Rusko a Ukrajinu Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie v Ríme, na konci kajúcej bohoslužby v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne. V jednote s biskupmi, kňazmi a veriacimi v celom svete priniesol všetko Panne Márii, čo práve prežívame. Obnova Cirkvi a celého ľudstva zasvätil osobitným spôsobom ukrajinský a ruský národ, ktoré si ju so synovskou láskou uctievali ako Matku. Je to gesto úplného odovzdania sa deti, ktoré sa v súženiach z tejto krutej a nezmyselnej vojny, ktorá ohrozuje svet, utiekame k Matke a odovzdávame jej strach, bolesť i seba samých, aby bol nastolený vytúžený mier a pokoj. Nech nás Matka Božia chráni a sprevádza. V našej farnosti sme sa tiež pridali a pán farár Anton Tyrol pred

Pannou Máriou zasvätil všetkých, celú farnosť Panne Márii.

sr. Theodózia

100 rokov od narodenia Cyrila Harmatu – Milotínskeho, 1922 – 1970

Kňaz spišského biskupstva a talentovaný básnik Cyril Harmata sa narodil 29. marca 1922 v Zubercoi otcovi Tomášovi a matke Anne, rod. Filekovej. Po skončení ľudovej školy talentovaný chlapec na naliehanie učiteľa Fandáka a odporúčanie miestneho farára Štefana Kofrita, pokračoval v štúdiu na Levočskom gymnáziu. Tu ho v štúdiách podporoval aj jeho birmovný otec kňaz Jozef Kapala, vtedy prefekt malého seminára. Až po ôsmy ročník gymnázia bol Cyril vyznamenaným žiakom. Doučoval slabších spolužiakov a aj tak si zadovážal peniaze na štúdiá. Už na gymnáziu sa prejavilo jeho básnické nadanie, ktoré sa vekom a vedomosťami zdokonaľovalo. Publikoval v kresťanských časopisoch a v roku 1942 vydal zbierku básní s názvom Tlejúca opona. Zväčša to boli reflexie na otcovu smrť (zomrel 13. 10. 1940). Už vtedy sa podpisoval pseudonymom Milotínsky podľa kopca nad Zubercom. Po maturite v Levoči vstúpil do seminára v Spišskej Kapitule. Počas seminárnych štúdií písal príležitostné básne do Katolíckych novín, časopisov Kráľovná mája, Hlasy z domova, Posol a mnoho ďalších. Kňazské svätenie prijal od biskupa Jána Vojtašáka 29. júna 1947.

5. júla 1947 – na sviatok sv. Cyrila a Metoda, mal v rodnom Zubercoi primície. Manuduktorom (starší kňaz, ktorý sprevádza novokňaza pri jeho prvej sv. omši) mu bol farár

Štefan Kofrit. Jeho prvou kaplánskou stanicou bolo Oravské Veselé. S chuťou a nadšením sa pustil do práce s mládežou. Pokračoval v tom aj v Ždiari. Bol mládežou veľmi obľúbený a to sa vtedajším mocipánom nepáčilo. Našli zámienku a v roku 1950 bol internovaný v Mučeníkoch (dnes Močenok), v koncentračnom tábore pre kňazov v bývalom kláštore školských bratov. Neskoršie ho odsúdili na štyri roky, no po dvoch rokoch prepustili. Bol väzený v Ružomberku, Ilave, Leopoldove. Do pastorácie sa nemohol vrátiť. S podlomeným zdravím pracoval na pílach v Oravskej Polhore a v Tvrdošine. Po čiastočnej liberalizácii dostal v roku 1953 súhlas k pastorácii vo farnosti Kvačany. Po necelých dvoch rokoch, opäť pre konflikt so štátnou správou, mu odobrali štátny súhlas. Potom sa dostal do Charitného domu v Jasove k internovaným sestričkám v premonštrátskom kláštore. Tu zostal tri roky. Po úraze – zlomil si nohu – sa

vrátil do Zuberca, ku svojej rodine, kde ako dôchodca zotrval až do svojej predčasnej smrti. Telo zničením väznením, chorobami a životnými strastami už nevládalo. Boh si ho povolal 27. septembra 1970 vo veku 48 rokov a 23 rokov kňazstva. V zuberckom cintoríne ho pochoval otec ordinár Dr. Jozef Ligoš. Odišiel kňaz zlomený na tele, talentovaný básnik, ale aj človek s čistými morálnymi zásadami, pre ktoré si toľko vy-

trpel od komunistického režimu. Jeho básnická tvorba nie je rozsiahla, no pre dielo, ktoré zanechal, ho nazvali „nádej slovenskej katolíckej poézie“.

Vzhľadom na nepriazeň režimu Cyril Harmata nemohol svoje dielo publikovať. Posledné básne napísal vo väzení do školského zošita, ktorý sa našiel v jeho pozostalosti. Na jeho obale bol odkaz, aby básne odovzdali na vydanie niektorému z vtedajších známych katolíckych básnikov. Stalo sa tak až 40 rokov po jeho smrti, keď Cyrilova rodina oslovila básnika Michala Chudu, ktorý zostavil a editorsky pripravil na vydanie básnickú zbierku Po značkách krvi. Zbierka bola prvý raz predstavená na slávnostnom spomienkovom stretnutí v zuberckom kostole v nedeľu 26. septembra 2010. V príhovore k prítomným Michal Chuda vyjadril svoj obdiv kňazovi básnikovi, jeho rodine a farnosti za to, že na svojho rodáka nezabúda. K najvzácnejším hosťom na stretnutí patrili Josef Brázda z Moravy, bývalý spoluväzeň. V príhovore rozprával svoje spomienky na Cyrila Harmatu, kňaza, ale i človeka, nedoceneného vlastnými spoluobčanmi a dobou, v ktorej žil.

Slávnostná akadémia pri príležitosti 100. výročia narodenia sa uskutoční na Veľkonočnú nedeľu, 17. apríla 2022 v našom farskom kostole o 14.00 hod. populárni. Všetci ste srdečne pozvaní.

(r)

Biela stužka

Biela stužka – je kampaň na Slovensku, ktorá sa slávi každoročne už 20 rokov ako Medzinárodný deň počatého dieťaťa. Cieľom je obno-

vosť a bezbrannosť dieťaťa. A tieto deti nemajú hlas, aby bránili svoje základné právo na život. Práve v tento deň sme obnovili s radosťou

vovať úctu k životu každého človeka od počatia. Zároveň spomienka na sviečkovú manifestáciu, ktorá sa uskutočnila v roku 1988. Symbolom je biela stužka, ktorú sme vyrábali spolu aj s deťmi na eRku. Prečo biela stužka? Lebo symbolizuje nevinnosť

naše pravidelné stretnutie v eRkárni na fare. Kto chcel si mohol vziať stužku a pripnúť na kabát či vestu tak vyjadroval súhlas s tým, že sme za život aj my. V kostole sme sa pridali k modlitbe krížovej cesty za nenarodené deti.

sr. Theodózia

Aktivity pre mladých

V dňoch od 7. 3. – 11. 3. 2022 sme mali cez jarné prázdniny aktivity pre mladých. V pondelok, stredu a v piatok sa animátorky z Mla-

modlitbou krížovej cesty a následne sme sa presunuli na faru, kde sme opäť mali možnosť hrať spoločenské hry a mladšie deti pozerali

Spoločne pri kríži na Dudle

Foto: Mária Šuriňáková

dého srdca povenovali nám mladým a opäť sme mohli zažiť spoločenstvo. Pondelok bol zameraný športovo, kde sme boli v telocvični v našej škole. Hrali sme rôzne hry a zabavili sme sa, súťažili sme. V stredu sme odštartovali akciu

rozprávku. V piatok sme ukončili spoznávaním krížov v našom chotári, kde sme sa oboznámili s históriou každého kríža. Urobili sme si púť. Vekovo to nebolo obmedzené a tak sme sa lepšie spoznali a vnímal svet „očami iných“.

Zuzka Valeková ml.

Roháčik 1992 – 2022

Vo februári tohto roku je to tridsať rokov, čo úspešne spievajú, tancujú, hrajú sa, vinšujú, vyčítanky a povedačky povedajú, život a prácu našich starkých spoznávajú, deti zo súboru Roháčik.

Folklorný súbor Roháčik založili Daniela Blažeková – Krúpová a Daniela Matišťáková - Žuffová.

každé dieťa – zbojník – sa musel sám v tme presunúť kus cesty k baterke, ktorá svietila medzi stromami každých tristo metrov. Veruže tým sedem, osem, deväťročným aj smelosť chýbala, ale keď trasu určenú na cestu zbojníka sprevádzajú pravdaže všelijakými nástrahami zbojník zvládol, mohli sme ho

že sú unavené, a to musia ešte prísť a byť sústredení na skúšku v Roháčiku a do večera sa ešte učí. Takže je čoraz náročnejšie naučiť a nacvičiť program, ale vždy to akosi zvlád-

„Dedičstvo našich otcov“ učiť naše deti.

Som rada a aj hrdá, že deti chcú, stále sa vypytujú, kedy už začneme mávať skúšky, a ešte radšej som,

Jedno z našich vystúpení

Šli sme do toho s veľkými obavami, či bude záujem, ale na prvú skúšku prišlo okolo päťdesiat detí. Po čase sa súbor ustálil a tridsať detí začalo cvičiť, najprv tance, zuberské piesne. Náš prvý program sa volal „Na gazdovskom dvore“. S týmto programom vystupujeme dodnes, lebo je vlastne zakaždým iný. Iný tým, že sa pri strete dvoch gazdín, ktoré chcú byť jedna lepšia ako druhá, zakaždým ináč pohádajú, iné

pasovať do smelej družiny. Do polnoci sme ešte pri vatre posedeli, pospievali a so zážitkami sa podelili.

Detský súbor má v súčasnosti nacvičených viacero programov: Na gazdovskom dvore, A vieš Ty ako sa chlieb dorába, Na zbojníka, Jar-ná brána, Svadba bude, Lanová košielka, A vtedy na Jána, Jarmok bude, Povedačky povedavé, tiež každý rok pripravujeme Vianočný

Okresná súťažná prehliadka v Dolnom Kubíne 1996

neme! Príkladom je náš posledný program „A vtedy na Jána“, s ktorým sme postúpili na krajskú prehliadku. Deti vystúpenie pekne a pilne zvládli, a porotcovia chválili do neba aj tému, aj herecké výkony, ale hlavne boli nadšení, ako deti spievajú. Za ten spev sme dostali zvláštnu cenu poroty.

Dúfam a verím a prajem si, aby keď sa po dvojročnej prestávke, keď sme sa nesmeli stretávať, sa všetko do koľají vráti, zase budeme

že sa pýtajú aj rodičia, a že podporujú toto naše spoločné úsilie, aby ich deti vedeli čo sú, odkiaľ sú, ako žili ich starkí, čo spievali, ako sa o zem starali, a aké zvyky dodržiavali.

Ďakujem všetkým, aj tým veľkým už vyrasteným folklóristom aj tým malým folklóristom za to, že ste a tešíte oči a duše všetkých, čo majú radi folklór.

Daniela Žuffová

Foto: z archívu DFS Roháčik

Vianoce vo februári

Folklorná skupina dostala pozvanie z Oravského kultúrneho strediska z Dolného Kubína na účasť na medzinárodnom Poľsko - Slovenskom projekte „Vianoce tradične i netradične“ na naspievanie vianoč-

myslím, že čaro Vianoc by sme si mali pripomínať každý deň v roku.

Súčasťou programu bol aj krst nového vianočného CD pod názvom Vianočné koledy Oravy. V priestoroch Mestského kultúrne-

Stanovačka 1995

povykrikujú tak spontánne, ktorú čo práve napadne.

Za obdobie tridsať rokov sa dá všeličo spraviť a zažiť. Veľa miest spoznať, veľa ľudí stretnúť, veľa priateľstiev nadviazať.

Spomenúť treba aj naše „Zboje“, teda stanovačky v prírode, kde bolo treba na traktore doviezť všetok ser-sám, čo ku takému zboju treba. Treba v čomsi tri dni guláš variť, po prechádzkach prírodou chodiť, nočnej zbojníckej akcie sa zúčastniť, kde

program, plný vianočných piesní a pekných vinšov.

Každoročne sa súbor zúčastňuje prehliadky folklórnych súborov a speváckych súťaží so zuberskými piesňami.

V tejto dobe sa oveľa ťažšie robia návštevy. Deti a hlavne najšikovnejšie majú na výber z viacerých krúžkov, ktoré pracujú v škole. Chcú sa naučiť hrať aj na niektorom hudobnom nástroji a tak navštevujú aj Základnú umeleckú školu. Je jasné,

ných piesní a výskum vianočných zvykov. Nahrávať sme boli v Hruštíne, kde sme naspievali a nahrali vianočné piesne Páslu pastieri a Na onej hore a pridali sme samozrejme aj zuberský vinš.

V rámci projektu bol aj vianočný program, ktorý sa mal uskutočniť ešte cez Vianoce, ale pre kovidovú situáciu sa program presunul na 26. februára 2022.

Vianočnej atmosfére vystúpenie vo februári nič neubralo, lebo si

ho strediska prebiehali aj Vianočné trhy, na ktorých sa predávali krásne výrobky šikovných remeselníkov.

My sme sa tiež potešili zo stretnutí s priateľmi folklóristami z celej Oravy, s ktorými sme sa už dva roky nevideli.

O to viac srdečnejšie, milšie a veselšie sme si tieto februárové Vianoce užili.

Daniela Žuffová

Foto: z archívu Oravského kultúrneho strediska

ZO ŽIVOTA V MATERSKEJ ŠKOLE

Prijímanie detí do materskej školy

Materská škola v Zuberi píše svoju históriu od roku 1976. K dnešnému dňu ju navštevuje 76 detí. Pedagogickí zamestnanci vzdelávajú deti podľa Školského vzdelávacieho programu Púpavička, ktorý je zameraný na regionálnu, environmentálnu výchovu a zdravý životný štýl. Ponúkame lyžiarsky a plavecký kurz, zimné bežkovanie, výlety do okolia, exkurzie a množstvo zaujímavých aktivít.

Prijímanie nových detí na predprimárne vzdelávanie na školský rok 2022/2023 sa uskutoční od 1. mája do 15. mája 2022 prostredníctvom elektronickej prihlášky, ktorá bude sprístupnená na stránke materskej školy www.mszuberec.eduPAGE.ORG. Spolu s elektronickou prihláškou budú zverejnené aj podmienky prijímania, pokyny ako treba postupovať po vyplnení prihlášky a termín rozhodnutia o prijatí/neprijatí dieťaťa.

Už teraz sa môžete spolu s dieťaťom pripravovať na materskú školu, trénovať samostatnosť pri obliekaní, vyzliekaní, obúvaní, stravovaní, používaní lyžice a WC. Zvykať si na denný režim s obedom, spánkom, odlúčenie od rodičov a nadväzovanie kamarátskych vzťahov.

Odpovedať rodičom na zvedavú otázku, či ich dieťa bude alebo nebude prijaté je náročné. Každoročné informácie o počte detí, ktoré by mohli eventuálne nastúpiť do materskej školy v príslušnom roku nado budnuté z matriky na obecnom úrade, sú dosť nepresné.

Dieťa pri narodení „získa“ trvalý pobyt po matke. Pri presťahovaní rodiny do našej obce a neprihlásení sa na trvalý pobyt, dieťa ostáva aj naďalej v evidencii v mieste trvalého pobytu matky.

Pre deti 5-6 ročné, ktoré majú trvalý pobyt v Zuberi, ale bývajú s rodičmi na inom mieste musíme garantovať miesto v našej materskej škole, keďže sa jedná o deti s povinným predprimárnym vzdelávaním a v mieste trvalého bydliska je materská škola ich kmeňová škola. V súčasnosti majú takéto deti možnosť vzdelávať sa za určitých podmienok kmeňovej materskej školy aj individuálnym spôsobom – teda rodičia vzdelávajú dieťa doma a počas roka s ním prídu na preskúšanie.

Niekedy sme svedkami rôznych emocionálnych prejavov rodičov, ktoré sa sypú nielen na hlavu materskej školy, ale aj obecného úradu, keď sa dozvedia, že ich dieťa nie je prijaté.

Najradšej by sme uspokojili všetkých rodičov, ale na prípadné rozšírenie priestorov v materskej škole je potrebný čas a financie, preto už pri narodení dieťaťa by mali rodičia zodpovedne uvažovať, ktorú materskú školu vyberú pre svoje dieťa a prihlásiť sa na trvalý pobyt v obci – meste, kde bývajú. Ponúknete tak samospráve a materskej škole dostatočný priestor na riešenie situácie a uspokojenie Vašich požiadaviek ohľadom prijímania dieťaťa do materskej školy.

Mgr. Kamila Šišková

Lyžiarsky výcvik predškolákov

Krásne zimné počasie a skvelé lyžiarske podmienky nás naladili uskutočniť po dlhých obmedzeniach opäť lyžiarsky výcvik. A ani januárové prerušenie lyžiarskeho výcviku,

z dôvodu chorobnosti detí, nás neodradilo. V termíne od 14. februára do 18. februára si dvadsaťjeden detí - predškolákov našej materskej školy - užilo lyžiarsky výcvik v stredisku Janovky v Zuberi. Aj keď nám lyžiarsky výcvik jeden deň prekázalo nepriaznivé počasie, ostatné dni sme všetko dobehli a užili si slnečné zimné počasie na svahu. Deti boli veľmi šikovné, počúvali inštruktorov na slovo, len aby sa niektoré naučili lyžovať a iné si zlepšili lyžiarske zručnosti. Bolo že to radosti a rozjarených očí, keď deti zistili, že im to ide. Celá ich snaha a drina vyvrcholila v piatok, keď všetky deti samé zvládli jazdu na lyžiarskom vleku a zlyžovali svah. Okrem lyžovania sa deti museli popasovať s lyžiarskou výstrojou, každodennou prechádzkou na lyžiarsky svah a späť do materskej školy. Strávili

však ako kolektív šesť krásnych dopoludní na čerstvom vzduchu, zažili veľa radosti, smiechu a zážitkov, na ktoré určite dlho nezabudnú.

*Mgr. Kamila Šišková
a Bc. Anna Škerdová*

Karneval

Koniec februára sa aj v našej materskej škole niesol v znamení fašiangových zvykov a tradícií. Fašiangy sú obdobím radosti, spevu, zábavy, smiechu a hudby. Materská

v príjemnej atmosfére, deti boli šťastné, tancovali a zabávali sa spolu s kamarátmi a pani učiteľkami. Svojimi maskami nás prekvapili aj pani školníčka a upratovačka. Ne-

škola sa v piatok 25.02.2022 premenila na pestrofarebnú miestnosť plnú rozprávkových postavičiek. V tento kúzelný deň sa deti tešili z masiek, ktoré im pripravili ich rodičia. Celé dopoludnie sa konalo

chýbalo aj občerstvenie, pitný režim a malá odmena. Poďakovanie patrí rodičom za prípravu milých masiek a všetkým, ktorí sa podieľali na príprave karnevalu.

Marcela Šrobová

Marec mesiac knihy

Tento mesiac sme sa v materskej škole ponorili do záračného sveta rozprávok. Čakali nás tam princezné, princovia, králi a aj zvieratká, s ktorými sme sa zoznámili. Marec sa niesol v duchu čítania, poznávania aj hrania a vzšívania sa do rôznych postáv.

Deti mali možnosť doniesť svoju obľúbenú knihu a ukázať ju svojim kamarátom. Spoločne sme trávili chvíle kreslením rôznych rozprávok, vyrábaním záložiek a aj spoznávaním písmen. Počúvali sme rozprávky, hádali hádanky, ale aj recitovali riekanky a básničky. Taktiež mali deti možnosť hrať aj divadlo pre svojich kamarátov. Skúšali si kostýmy, stvárňovali rôzne postavy a verte, že bola radosť sa na ne pozeráť.

Knihy boli aj sú dobré kamarátky všetkých detí. Pomáhajú im rozvíjať fantáziu, myslenie, kreativitu a aj zlepšovať pamäť a slovnú zásobu.

Nezabúdajme, že knihy sú otvorené dvere do čarovného sveta, a preto ich nechajme deťom dokorán.

Bc. Kristína Dudášová

ZO ŽIVOTA V MATERSKEJ ŠKOLE

Snehuliakovo

Pani Zima nám nadelila množstvo snehu, a tak si ho deti s radosťou užívali aj v materskej škole. Jednou zo zimných aktivít bolo aj stavanie snehuliakov s pani učiteľkami. „Jedna guľa, druhá guľa, tretiu na vrch dám a už stojí snehuliáčik

a už stojí tam.“ A tak sa náš školský dvor premenil na „Snehuliakovo“. Deti mali z vytvorených snehuliakov veľkú radosť. Za ich tvorenie a snahu boli odmenené sladkou medailou.

Bc. Dana Motyčáková

Svetový deň vody

„Cenu vody objavíš len keď vy-schnú studne“.

Už od roku 1992 si vždy 22. marca pripomíname, aký veľký význam má pre nás voda.

vody pre ľudí, zvieratá a rastliny. Na videu videli kolobeh vody a putovanie dvoch kvapiek cez čističku. Tento deň sme si spestrili rôznymi aktivitami – počítanie kvapiek, dokres-

My v materskej škole tento deň tiež venujeme vode. Pomocou rôznych bádateľských aktivít sme pozorovali vodu v ovocí, v rastlinách a to, kde všade okolo nás sa nachádza. Vnímali sme ju všetkými zmyslami. Sledovali sme rozpustnosť látok vo vode. Zo sklenených pohárov a horúcej vody sme si vyrobili dážď. Pomocou prezentácie sa deti oboznámili na čo všetko využívame vodu a o dôležitosti jej šetrenia. Diskutovali sme o význame

lovania kvapiek, recitovanie básni o vode, spievanie piesní, kde sa voda spomína, vpisovanie svojho mena do kvapiek. A pohybovými aktivitami – hudobno – pohybovou hrou „Kvapka“, napodobňovaním vody, vetra, potoka a oblakov.

Deň vody sme zakončili pozorovaním topenia sa snehu na slnku a prechádzkou ku vodnej elektrárni. Tam sa deti dozvedeli, na čo nám taká elektrárňa slúži a ako sa volá potok, ktorý tečie vedľa nej.

Bc. Rebeka Matušová

Z tvorby žiakov základnej školy

Moje ja

Cez karanténu a v poslednom období som veľmi veľa podrastla. Tričká a nohavice som musela dať mladšej sesternici, pretože mi je už všetko krátke. Dokonca aj nové topánky sme museli kupovať. Horko-ťažko sme hľadali a nakoniec sme ich museli objednať, aby mi pasovali na moju dlhú, ale úzku nohu. Mamina sa chce stále premeriavať, aj keď vie, že už nikdy v živote nevyhrá, lebo som vyššia. Bola by som rada, keby som rovnako rástla aj vo vedomostiach. Aj keď

múdrosť mám celkom dosť, niekedy mi moja pozornosť roztopašne uletí do sveta Tramtárie, a tak moje vedomosti nemôžem naplno prejavovať. Ak mám pravdu povedať, tak omnoho lepšie mi to ide v plávaní a hlavne v hre na harmonike. Najkrajší rozlet mám na prechádzkach s mojím psom Baškou a na turistike. Najlepšie si od všetkého oddýchnem u starkej. Mamina sa smeje, že tam chodím ako do relaxačného centra. Ešteže mám všetky svoje najobľúbenejšie veci tak blízko.

Zuzana Janoštinová, 8.B

Veľká noc

Sneh sa topí, slnko žiari, Veľká noc je sviatok jari. Deti zdobia kraslice, upratujú pivnice.

Mamy pečú koláče, chlapi pletú korbáče. Dievčatá sa dohadujú, kde sa dobre poskrývajú.

V komore ich nájdeme, poriadne ich zlejeme. Usmevy im na tvári teplé slnko vyčarí.

Sviatky jari krásne sú, zážitky nám prinesú. A po jari príde leto, všetci tešíme sa na to.

Tibor Šenkár, 5.A

Moje ja

Hovorí o mne, že som „veselá kopa“, rada sa stretávam a spoznávam nových ľudí, som spoločenská, veselá. Húževnatosť a trpezlivosť prejavujem pri dosahovaní nových cieľov, hlavne pri športovaní a v cudzích jazykoch. „Dievča do voza aj do koča,“ viem sa nadchnúť pri akýchkoľvek domácich prácach, nebojím sa, som kreatívna a pracovitá. Hnevá ma nepravdivosť páchaná na ľuďoch a na zvieratách. „Obliekaš sa ako chlapčisko!“ hovorí mama, ale ja mám rada tento štýl obliekania. Osobnú kritiku od okolia si navonok nepripúšťam, ale vnímam ju a rešpektujem.

Vanda Barancová, 8.B

Jar

(Umelecký opis)

Tak ako sa strieda deň s nocou, striedajú sa aj ročné obdobia. Po dlhej chladnej zime nám zaklopala na dvere jar so svojím čarom.

Jar je priateľkou našej prírody, všetkých lesov a záhrad. Svojím dychom prebúdzá ľadovú krajinu a pomaly premieňa ľadové srdcia. Stromy zhadzujú zo seba ťažkú bielu perinu a obliekajú si čerstvé zelené šaty. Ligotavé zrkadlá sa pomaly strácajú. Slniečko svojimi lúčmi klope na okná a prebúdzá všetkých zimných spáčov. Odomyká ústa potôčikom, aby nás tešili melódiou svojich vln. Aj vietor šantí a za spevu lietajúcich muzikantov, ktorí sa vracajú z teplých krajín, tancuje svoj valčík. Obloha je jasná, obláčiky ako chumáčiky vaty plávajú po oblohe ako po azúrovom mori. Zo zeme už vykúkajú poslovia jari. Snežienky ešte zamyslene hľadajú do zeme, ale narcisy a tulipány sa už hrdo pýšia. Tisíce šafranov premenili lúky na fialový

koberec. Jar je celá ako zo zlata. Žlté sú narcisy, púpavy i podbele. Popri každej kvetinke tancujú usilovne včielky a snažia sa priniesť prvé dúšky nektáru do svojich úlov. Žlté sú aj maličké kuriatka či húsatka, ktoré sa práve vydobali z vajčeka a tenkým hláskom kričia: „Jar je už tu.“ Aj ľudia vychádzajú zo svojich príbytkov, aby sa na prechádzke lešom pokochali krásou prírody a dýchali čerstvú vôňu jari. K jari neodmysliteľne patrí aj obdobie Veľkej noci. Dievčatá pre svojich kúpacov maľujú vajčeka a chlapi zas z vĺbových prútov huncúsky pletú korbáče. Z príbytkov už len počuť výskot a krik dievčat, čo svedčí o tom, že na nich opäť nezostala ani nitka suchá.

Pani Jar ešte nemá na svojej palette dostatok farieb, ale už začína maľovať. Prináša do života ľudí radosť, smiech a dobrú náladu.

Andrea Hulejová, 7.A

Cena Janôvek 2022

Lyžiarsky oddiel TJ Roháče-Zuberec, Obecný úrad Zuberec a Roháče spol. s r. o. Zuberec usporiadali dňa 26. marca 2022 v lyžiarskom stredisku Janovky pretek v obrovskom slalome pre občanov Zuberca „Cena Janôvek 2022“ a „O putovný pohár starostu obce Zuberec“.

Preteku sa zúčastnilo 69 súťažiacich v jedenástich kategóriách.

Víťazi jednotlivých kategórií:

Prípravka dievčatá: Kristína Parížová

Seniorky: Marta Janoštinová

Prípravka chlapci: Maroš Harmata

Seniori: Milan Šiška

Predžiačky: Aneta Kovalčíková

Snowboard: Daniela Borsiková

Predžiáci: Maroš Šiška

Žiačky: Nina Harmatová

Prípravka dievčatá – registrovaní: Lenka Šuriňáková

Prípravka chlapci – registrovaní: Timotej Ťapák

Predžiačky – registrovaní: Lujza Šroblová

Predžiáci – registrovaní: Hugo Fandák

Žiačky – registrovaní: Veronika Šroblová

Žiaci – registrovaní: Ondrej Žuffa

Juniorky: Lucia Žuffová

Muži: Dávid Šuriňák

Staršie ženy: Anna Matysová

Starší muži: Roman Baláž

Najlepší čas dosiahla Veronika Šroblová a tak získala Putovný pohár starostu obce Zuberec na rok 2022

E.B.

Preteky psích záprahov 2022

Cez víkend 12. a 13. februára sme po ročnej prestávke v Zuberci opäť privítali musherov na podujatí Majstrovstvá Slovenska - preteky psích záprahov 2022. Preteky sa už ako obvykle konali v Múzeu oravskej dediny. Úžasné prostredie skanzenu privítalo 99 pretekárov z viacerých krajín, aby si zmerali sily vo svojej obľúbenej disciplíne.

Okrem slovenských pretekárov o priazeň divákov a majstrovský titul súťažili súťažiaci z Česka, Poľska, Maďarska a Nemecka. Štart a cieľ pretekov bol v Múzeu oravskej dediny, trasa pretekov prechádzala už tradične Brehami. Kapacita návštevníkov na toto podujatie vzhľadom na pandemické opatrenia v tom čase bola obmedzená.

Počas pretekov vládlo rozprávkové počasie

Foto: Ela Liliana Obrtáčová

Vypísané z matriky

Narodili sa

Nina Zubecková

Marcela Slovíková

Tamara Kovalčíková

Michal Planieta

Linda Jandurová

Linda Klimeková

Matej Mikulovský

Dárius Tetík

Lilien Chovančáková

Kanželstvo uzavreli

02. 02. Mária Kormúth a Mária Ferancová

12. 02. Matej Vojtas a Michaela Šimičáková

Blahoželáme jubilantom

70 rokov

Viktória Šimičáková

Anna Kovalová

Anna Pardeková

Ján Chovančák

Alojz Tekel

Ladislav Harmata

Mária Prčová

Antónia Pilarčíková

Olga Fileková

Rudolf Miček

80 rokov

Anna Bebejová

Jolana Borsiková

Mária Skurčáková

Irena Žuffová

Ján Švelán

Ladislav Matišťák

75 rokov

95 rokov

Anton Janoštin

Mária Bebejová

Odpovedali sme na poslednej ceste

03. 01. Ján Švelán (1958)

01. 02. Margita Železníková rod. Šroblová (1928)

10. 02. Alojz Gonda (1937)

14. 02. Margita Šišilová (1933)

16. 02. Elena Črepová rod. Kurcinová (1947)

Veľkonočné sviatky v Múzeu oravskej dediny

Tradičná slovenská Veľká noc

Počas Veľkonočných sviatkov od soboty do pondelka zvyknú remeselníci v areáli múzea predvádzať výrobu kraslíc, pletenie korbáčov, výrobu sviečok, či točenie na hrnčiarskom kruhu, drotárstvo a rezbárstvo. V prípade priaznivého počasia sa vyhľadávajú po zime von aj domáce zvieratá.

Na nedeľné poobedie o 14.00 hod. je pre návštevníkov pripravený folklórny program.

Otváracie hodiny cez Veľkú noc:

piatok	15. 4. 2022	8.00 – 14.30
sobota	16. 4. 2022	8.00 – 15.30
nedeľa	17. 4. 2022	8.00 – 16.30
pondelok	18. 4. 2022	8.00 – 15.30

Foto: Vladimír Žuffa

Bokami Západných Tatier 2022

Trojetapové preteky „Bokami Západných Tatier“, alebo len BOKAMI je jedným z najväčších skialpinistických sviatkov na Slovensku v rámci skialpinistickej sezóny. Ko-

pinista zdravotník, ktorý išiel úplne na konci štartového poľa, kde bol pripravený pomôcť v prípade potreby a zároveň mohol oznámiť organizátorom na jednotlivých stojkách,

Štart v Roháčoch – Spálenej

najú sa pod záštitou Slovenského horolezeckého spolku JAMES a prepájajú regióny Liptov a Oravu.

Po dvojročnej pandemickej prestávke sme opäť pripravili úspešné skialpinistické preteky Bokami Západných Tatier 2022. Bol to už v poradí 13. ročník pod záštitou Slovenského horolezeckého spolku JAMES. Všetci sme dúfali, že do tretice nám už číslo 13 neprinesie smolu a podarí sa nám spraviť opäť nezabudnuteľné podujatie. Tento rok sme pristúpili k tomu, že pretekári si sami zabezpečujú ubytovanie a stravu vzhľadom na predchádzajúcu situáciu. Aj tento rok sa išli celkovo tri etapy, prvá bola so štartom aj cieľom v lyžiarskom stredisku Roháče-Spálená 24.3.2022, druhá etapa previedla pretekárov 25.3.2022 Žiarskou dolinou a v záverečnej tretej si pretekári zmerali sily v oblasti Červenca 26.3.2022. Ako organizátori sa snažíme pripraviť preteky čo najlepšie a počasie nám v tomto neuvěřiteľne pomohlo. Počas celých pretekov bolo nádherné a slnečno, miestami až moc teplo.

Okrem toho sa snažíme preteky stále vylepšovať napríklad tento rok okrem iného sme zriadili aplikáciu Bokami Infokanáľ, kde sme pretekárom posielali aktuálne informácie, zmeny v etapách, proste hneď najaktuálnejšie informácie. Takisto pre ešte väčšiu bezpečnosť pretekárov bola ďalšia novinka a tou bol skial-

V cieľi

Ceny pre víťazov odovzdávali predseda Slovenského horolezeckého spolku JAMES Anton Pacek, zástupca mesta Liptovský Mikuláš Rudolf Urbanovič a starosta obce Bobrovce Ladislav Sedlák.

Posledný marcový víkend a predsa to vyšlo. Snehové podmienky aké tu dlho neboli a dlhá perióda pekného počasia, ktorá nás veľmi potešila.

Toto veľmi prispelo k tomu čo sa odohralo 24. - 26.3.2022 v Západných Tatrách. Tešilo nás to o to viac, že to konečne vyšlo po dvojročnej pauze. Opäť sme sa utvrdili v tom, že sa stále nájdú športovci ktorých skialpinistická klasika poteší na srdci a samozrejme na nájde aj dosť tých, ktorý to dokážu pre nich pripraviť...

Michal Danko

Foto: Veronika Mikulášová

Goralský klobúčik 2022 sa opäť vydaril

Po dvoch rokoch prestávky pre pandémiu sa uskutočnili preteky „O goralský klobúčik“. Prvý aprílový víkend sa na štart postavilo 405 pretekárov zo Slovenska, Čiech a Poľska. Súťažilo sa v kategóriách: Superbaby - dievčatá, Superbaby – chlapci, mladšie predžiačky, mladší predžiaci, staršie predžiačky a starší predžiaci. Najlepšie z našich sa umiestnili Hugo Fandák 4. miesto (kat. starší predžiaci), Veronika Ligasová 5. miesto (kat. superbaby), a Ľuboš Šuriňák 8. miesto (kat. mladší predžiaci).

Ľuboš Šuriňák na trati

Víťazi kategórie Supebaby

Starší predžiaci

Lyžiarsky oddiel TJ Roháče Zuberec chce touto cestou poďakovať lyžiarskemu stredisku Tatravest, ale aj všetkým sponzorom za podporu tohto tradičného podujatia.

LO TJ Roháče Zuberec

Foto: Peter Leginus